

ESCOLA: Sulesians

NOM: CARLA COCINA 6è

TÍTOL: El diari d'una adolescent amb càncer.

5-12-25

Hola diari, sóc la Mackenzie.

Fa molt temps que no escriu, però et vull explicar tot el que ha passat des que et vaig deixar a casa. Per començar, ja noestic a casa des de fa 2 mesos. Tot va començar un dia a l'escola, em vaig començar a trobar molt malament, vaig anar cap a casa i després de 2 setmanes vam decidir anar al metge.

Per molta mala sort, aquell dia, va ser el que em va canviar la vida, i als meus pares també.

El metge ens va donar la notícia després de moltes proves que no recordo.

La pitjor notícia de la meua vida... Tenia càncer.

El metge va descobrir que tenia càncer d'ossos, és molt comú en adolescents. Mai m'oblidare que l'últim dia que vaig anar a l'escola, vaig notar el que mai vaig notar per ningú. Vaig notar amor, però no per un noi, sinó per una noia, sí, com jo. Sempre m'en penedire de no haver-hi dit aquell dia perquè tots els demès els passaria a l'hospital. Aquella mateixa setmana, la nostra tutora, va decidir fer-nos una xerrada sobre la comunitat LGBT i ella i jo vam ser les úniques que no ens vam riure. Ara, ja no puc fer res. Però pel que anava...

En uns dies, em van traslladar a l'hospital.

Un cop hi vaig arribar, els metges van donar la notícia a la meua classe, estaven tots tristos i preocupats per mi, però no tant com els meus pares, que es passaven tot el dia amb mi, fins i tot em feien tonteries perquè riués i m'ho passés bé. Després d'uns dies el metge, va entrar a la meua habitació, amb un somriure d'orella a orella. El metge ens va anunciar que dins d'unes hores començaria el meu tractament de quimioteràpia. Només recordo que no podia parar de pensar en la Nòria (la nena que m'agradava)

ESCOLA: Salesians

NOM: CARLA COCINA 6e'

TÍTOL: El diari d'una adolescent amb càncer (2)

i després d'uns minuts em vaig començar a marejar un munt.

Quan em vaig despertar... BOOM! vaig veure a la Nòria davant meu, només ella es va atrevir a venir a veure'm. Vam estar parlant molta estona, i ens ho vam passar genial. Es va fer de nit i no volíem que la Nòria se n'anés, per tant el metge ens va permetre que es quedés a dormir una nit. Aquell dia va ser el millor de la meua vida. Vam explicar acudits, vam riure... El que més em va agradar de tota la nit, va ser, que em vaig veure preparada, per dir-li el que sentia per ella. El que va passar després, em va deixar bocabobada. Ella em va dir que sentia el mateix. Per mi!!! Vam decidir que erem el suficient madures com per ser parella. Al dia següent, molt emocionades, ho vam explicar als nostres pares i ho van acceptar. A mi em van continuar posant la quimioteràpia. Tot això ha passat fins avui que sóc encara a l'hospital escrivint. T'he de deixar que venen a posar-me el tractament! Adeu! fins un altre dia!

16-11-26

Hola Diari,

No sóc la Mackenzie,

Sóc la Nòria, crec que ja saps qui sóc.

abans d'ahir, la Mackenzie ens va deixar.

Vull escriure això al seu diari, ja que aquí ella ho compartia tot. Ella, m'ha ensenyat moltes coses, ha sigut el meu primer amor, la meua primera amiga... Encara que estic escrivint això quasi plorant, vull ser sortida i no plorar més, a vegades, el sentiment de culpa és insuportable perquè no vaig poder fer res, però he de ser com ella, una guerrera. La Mackenzie va empitjorar, i no va millorar fins abans d'ahir,

ESCOLA: Salesians

NOM: CARLA COCINA

TÍTOL: El diari d'una adolescent amb càncer 133

Que ja sabeu el que ha passat.

Aquest diari, el portareu amb ella, on ha de ser. Aquest diari, formava part d'ella.

Mackenzie: 2003-2026